

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 701. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,
Συμφώνως μὲ τὴν ὑπ' Αριθ. 297 προεκδοθεῖσαν πε-
ρὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐν γένει τῆς περιφέρειας τῆς νήσου
Κρήτης διακήρυξιν,

Διακηρύττει.

Τὰ κατὰ τὴν νήσον Κρήτην παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατακρα-
τούμενα φρούρια, Κυδωνία (Κανένα), Ρεθύμνη, Ἡράκλει-
ον [Καιδιά], καὶ Σπίνα Λόγκα ἀποκαθίστανται εἰς στε-
ρὴν ἀποκλεισμόν, ἡ δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλεῖσα ἀποχρε-
ωσα ναυτικὴ δύναμις θέλει ἐνεργεῖ μὲ ὅλην τὴν ἀπο-
λουμένην ἀκρίβειαν καὶ αὐστηρότητα ὅλα τὰ τοῦ ἀπο-
κλεισμοῦ καθήκοντα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Μαυρομιχάλης.

Ἰωάννης Μ. Μιλαήτης.

Ἰωαννοῦλης Νάκος.

Ὁ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. Γλαράκης.

Αριθ. 686. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Δυνάμει τοῦ ἐκατοστοῦ εἰκοστοῦ ἔκτου παραγράφου τοῦ
Πολιτικοῦ Συντάγματος,

Διατάττει.

Ὁ κύριος Μιχαὴλ Σούτσος διὰ τὰ προτερήματα καὶ τὴν
ἐξιότητά του διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρα-
τείας ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας, ἐκ-
τελῶν ὅλα τὰ καθήκοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, καὶ
ἀπολαύων ὅλας τὰς τιμὰς καὶ τὰ δίκαια προσήκοντα εἰς τὸν
ἑσρακτῆρα τοῦτον.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Μαυρομιχάλης.

Ἰωάννης Μ. Μιλαήτης.

Ἰωαννοῦλης Νάκος.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐν Αἰγίνῃ, 21 Ὀκτωβρίου.

Τὸ νέον ἐν Νεοκάστρῳ συμβάν ἐπρόξενος τόσων ἐκπλη-

ξιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὅσον ἡ ἄκρα προφύλαξις
τῶν ἀρχηγῶν τῶν συμμαχικῶν στόλων, εἰς τὸ νὰ μὴ κα-
ταντήσωσιν ποτε εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ μεταχειρισθῶσιν
ἐνεργητικὴν ἐνοπλον μεσολάβησιν, ὑπῆρξεν ἀξιοθαύμαστος
καὶ ἀξιεπαινος, καὶ δὲν ἔδιδεν εἰς κανένα νὰ ἐλπίζῃ ὅτι
ἡμποροῦσαν τὰ πράγματα νὰ προχωρήσωσιν ἕως ἐκεῖ. Ἡ
ἀψηφισία τῶν Τούρκων εἰς ὅλα τὰ πράγματα, ἡ ὑπερβο-
λικὴ πεποίθησις εἰς τὸν ἑαυτὸν των, ἡ συστηματικὴ ἀπι-
στία των, ἡ ἀπατηλὴ ἰσως ἐλπίς ὅτι δύνανται ἀτιμω-
ρητῇ νὰ καταχρῶνται πάντοτε τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν
ἐπιείκειαν τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων, τοὺς ἔκαμιν νὰ
παρασπονδήσουν δις κατὰ συνέχειαν καὶ νὰ μετρήσουν ὡς
οὐδὲν τὴν παράβασιν τῆς ἰδίας των ὑποσχέσεως καὶ τὴν ἀ-
πειλὴν τῶν συμμάχων ἀρχηγῶν. Οἱ συμμαχοὶ ἀρχηγοὶ
δὲν ἔλειψαν νὰ μεταχειρισθῶν βαθμηδὸν ὅλα τὰ εἰρηνικά
καὶ φιλικὰ μέσα εἰς τὸ νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς Τούρκους εἰς
τὰ ὑψηλῶς ἐπιταττόμενα καθήκοντά των, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ
ῥιψοκίνδυνος εἰσπλους τῶν συμμαχικῶν στόλων εἰς τὸν δυ-
νατὸν λιμένα τοῦ Νεοκάστρου δὲν ἔγεινεν ἐπ' ἄλλῳ σκοπῷ,
εἰμὴ διὰ νὰ ὑπαγορεύσῃ ἐντονωτέρως εἰς τοὺς Τούρκους ἐ-
κείνο, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσωσιν. Ἀλλ' οἱ Τούρκοι
σιμὲ τῶν ἀλλεπαλλήλων παραβάσεων τῆς ὑποσχέσεώς των
ἔδειξαν, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ μάλιστα τῶν συμμαχικῶν στό-
λων, τὴν πλέον βάρβαρον καὶ αἰσχρὰν ἀπιστίαν, φονεύ-
σαντες τοὺς ἀπεσταλμένους, καὶ ῥίψαντες κατὰ τῶν Γαλ-
λικῶν βαρκῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκινήθησαν αὐθῶς ὑπὲρ τῆς ἀ-
σφαλείας ἀπλῶς μιᾶς Γαλλικῆς φρεγάτας. Τὸ φέροισμον
λατὸν τῶν Τούρκων ἀποδεικνύει ὅτι αὐτοὶ εἶχον μεμελε-
τημένον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καύσωσιν τὸν συμμαχικὸν στό-
λον, ἡ δὲ διότι κινοῦνται ἀπληπισμένως, ἡ δὲ διότι ἐθεώρουν τὴν
δυνάμιν των ἀξιόμαχον, καὶ ἠλπίζον μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν
νὰ κάμωσι τὰς τρεῖς δυνάμεις νὰ ὀπισθοδρομήσωσι καὶ νὰ
παραιτηθῶσιν ἀπὸ τοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποῖους ἡ φιλάνθρω-
πία καὶ τὸ συμφέρον τῆς γενικῆς εἰρήνης τοὺς ἐνέπνευσαν.

Πολλοὶ τῶν ὀρθῶς κρινόντων τὰ πράγματα καὶ βαθυ-
νόντων εἰς τοὺς πολιτικοὺς σκοποὺς τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῆ,
φρονοῦν ὅτι ὁ Ἰβραήμης προεμηχανεύετο τοιαυτοτρόπως τὰ
πράγματα, ὥστε νὰ φθάσωσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν, ἡ ὁ-
ποία εἰς κάμμιαν περίστασιν μέχρι τοῦδε δὲ εἶχε παρυσ-
τασθῇ, καὶ ἡ ὁποία μονῇ ἡδύνατο νὰ τὸν λύσῃ διὰ παν-
τὸς ἀπὸ τὸν φόβον τῆς καταδρομῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Πόρτα
ἀναμφιδόλως εἰς τὴν πρώτῃν τῆς ἀνεσθῆς ἐθέλει κινήσει ἐν-
αντίον του. Ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῆ

αυτοῦσε βέβαια τὴν φθορὰν τοῦ στόλου τοῦ Σουλτάνου, καὶ φθορὰ αὕτη συνεπέφερεν ἀληθινὰ καὶ τὴν θυσίαν τοῦ ἰδίου τοῦτοῦ στόλου, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἦτο νὰ ἴδῃ τὴν Πόρταν χωρὶς αὐτικὴν δύναμιν.

Μετὰ τὸν ἐν Νεοκάστρῳ θρίαμβον τῶν συμμαχικῶν στόλων ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς κύριος Κόδριγκτων ἐξέδωκε τὸ τῆς εὐχαριστήριον πρὸς ἅπας τὰς συναγωνισαμένους.

Ἐκ τῆς Ἀσίας, ἐν τῷ λιμένι τοῦ Νεοκάστρου, 24 [12] Ὀκτωβρίου 1827.

Γενικὸν ὑπόμνημα.

Πρὸ τοῦ αἰ ἡνωμένοι μοῖραι ν' ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τὸ θεᾶ-
τον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκέρδησαν τελείαν νίκην, ὁ Ἀντιστά-
ρχος καὶ Ἀρχηγὸς ἐπιθυμεῖ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς ὅλους
τοὺς ἀξιωματικούς, ναύτας καὶ θαλασσίους στρατιώτας
τὴν ὑψηλὴν ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν ἔχει περὶ τῆς γενναϊό-
τητος καὶ καρτερίας, τὴν ὁποίαν ἔδειξαν κατὰ τὴν εἰκο-
στὴν [δύδον] τοῦ παρόντος.

Εἶναι πεπεισμένος ὅτι εἰς οὐδένα στόλον ἑνὸς καὶ τοῦ
αὐτοῦ ἔθνους ἔδειχθη τόσον τελεία σύμπνοια καὶ σύμ-
πραξις, ὁποίαν αἱ μοῖραι τῶν τριῶν συμάχων δυνάμε-
ων ἔδειξαν ὁμοῦ εἰς αὐτὴν τὴν αἰματώδη καὶ πολυφθορὸν
μάχην. Ἀποδίδει εἰς τὸ παράδειγμα τῆς λαμπρᾶς γενναϊό-
τητος τῶν συμπρακτόρων του, τῶν ἀντιστολάρχων, τὸ ἐπι-
δέξιον καὶ ἐγκάρδιον ὑποστήριγμα, τὸ ὁποῖον παρεῖχον
κατὰ τὸ διάστημα τῆς μάχης τὸ πλέον πεισματικὸν καὶ
συγκεκριμένον τὰ πλοῖα ἐκάστης μοίρας εἰς ἀλλήλα. Τοι-
αύτη σύμπνοια πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος, τοιαύτη γενναϊότης καὶ
τοσοῦτον ἀπτόητον πρὸς τὸ πῦρ, καὶ τοιαύτη συνεχὴς ἀκρί-
βεια τῆς τῶν κανονίων χρήσεως ἐβεβαίωσαν τὴν νίκην κατὰ
τοσοῦτον ἀνωτέρου καὶ καλῶς προπαρασκευασμένου ἀριθμοῦ,
ὥστε ὅλος ὁ Τουρκοαιγυπτιακὸς στόλος ἀπέλαβε τὰ ἐπι-
χειρὰ τῆς ἀπίστου παραβάσεως.

Ὁ ἀλαζὼν Ἰσραήμ-Πασσας ὑπεσχέθη μὲν νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸ
Νεοκαστὸν, ὅχι δὲ νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν συμμαχικὸν στόλον,
καὶ αἰσχροῦς παρέβη τὸν λόγον του. Οἱ συμμαχοῦντες Ἀρ-
χηγοὶ πρόειπον ὅτι θέλουσι καταστρέφει τὸν Τουρκοαιγυ-
πτικὸν στόλον, ἐὰν μία μόνη σφαῖρα πέσῃ κατ' ὁποίας-
δήποτε τῶν τριῶν σημαίων καὶ ἔφερον εἰς ἐκβασιν τὴν
ὑπόσχεσιν τῶν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν διὰ τῆς βοήθειας τῶν
γενναίων ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἡσθάνοντο εὐχαρίστησιν ὅτι
ἐθιμοῦσαν. Ἀπὸ τὸν στόλον συνιστάμενον ἀπὸ ἐξήκοντα
πλοῖα δὲν ἔμειναν εἰμὴ μία φρεγάτα καὶ δεκαπέντε μικρό-
τερα πλοῖα, μὴ ὄντα καὶ αὐτὰ ἐπιτήδεια νὰ πλεύσωσι.
Τοιαύτη νίκη ἐπόμενον ἦτο ν' ἀγορασθῇ μεθυσίαν ζωῆς.
Ὁ Ἀρχηγὸς λυπεῖται βαθέως ὅτι ἔχασε πολλοὺς τῶν ἀρί-
στων καὶ γενναίων, παρηγορεῖται δὲ ὅπως οὖν, ὅτι ἀπέθα-
νον ὑπηρετοῦντες τὴν πατρίδα τῶν καὶ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ
τῆς πατριώτικης ἀνθρωπότητος.

Ὁ Ἀρχηγὸς εὐχαριστεῖ εἰλικρινῶς τοὺς εὐγενεῖς συμπράκτο-
ράς του, τοὺς δύο Ἀντιστολάρχους, διὰ τὸν ἐπιδέξιον τρόπον,
μετὰ τὸν ὁποῖον διεύθυνον τὰ κινήματα τῶν μοιρῶν των. Εὐ-
χαριστεῖ προσέτι τοὺς διοικητὰς, τοὺς κυβερνητὰς, τοὺς
ἀξιωματικούς, τοὺς ναύτας, τοὺς θαλασσίους στρατιώτας,
οἱ ὅποιοι πιστῶς ὑπῆκουσαν τὰ προστάγματα των, καὶ γεν-
ναίως ἐξετέλεσαν τὴν καταστροφὴν τῶν ἐναντίων.

Ἐδουάρδος Κόδριγκτων ὑπέγραψα,
Ἀντιστόλαρχος καὶ Γενικὸς Διοικητὴς κτλ. κτλ.

--- Κατὰ λάθος κατεχωρήθη εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον Ἀριθ.
68, εἰς τὸ ἄρθρον τῆς Αἰγίνης, ὅτι ὁ στρατηγὸς Νικήτας
μετὰ τοῦ..... καὶ τοῦ... κρατεῖ τὴν θέσιν τῆς Βέργας καθ-
ὅτι ἡ θέσις αὕτη εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὸν Ἀλμυρὸν καὶ κρατεῖται
ἀπὸ τῶν στρατηγῶν Ἀντώνιον Μαυρομιχάλην, Διονύσιον
Μούρτζινον, Ἀναστάσιον Μαυρομιχάλην, Νικόλαον Χρη-
στέαν, Παναγιώτην Καπετανίηκην, Γαλάνην Κουμουντου-
ράκη, Παναγ. Δουράκη καὶ λοιπούς. Ὁ δὲ στρατηγὸς Π.
Γιατράκος, καθὼς καὶ ὁ στρατηγὸς Νικήτας, ὑπῆγαν ἐκεῖ
πρὸς βοήθειαν, ἂν ὁ ἐχθρὸς ἤθελεν ἐφορμήσει μεθ' ἐκείνους
στράτευμα, ὡς ἐσκόπευε.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Βερολίνου, 30 Αὐγούστου Ν.

Ὅλα τὰ τῆς Ρωσσίας ἰδιαίτερα γράμματα ἀναφέρουν
συμπρόνως ὅτι μεγάλαι στρατιωτικαὶ κινήσεις γίνονται
εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Βεβαιόνουν μάλιστα ὅτι γίνεται
λόγος περὶ στρατολογίας σωρηδὸν γινομένης τῶν Κοζά-
κων τοῦ Δόν. Τὸ δεύτερον στρατόπεδον [τοῦτέστι τὸ
τοῦ Βιτγενστέην, κατεστρατοπεδευμένον εἰς Βεσσαραβίαν]
πρέπει νὰ παρεσκευάσῃ εἰς πόλεμον καὶ νὰ διατάχῃ
νὰ εἶναι ἑτοιμον εἰς κίνησιν. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ περὶ
τῶν φημῶν τούτων καθ' ἐκείνους θεωρουμένων, εἶναι τοῦ-
λάχιστον βέβαιον, λέγουσι αὐτὰ ταῦτα τὰ γράμματα,
ὅτι ὅλα ταῦτα τὰ μέτρα ἀποδεικνύουν προπαρασκευὰς
πολέμου, τὰς ὁποίας ἀποδίδουν τινὲς εἰς τὰς λυπη-
ρὰς περιστάσεις τοῦ κατὰ τῆς Περσίας πολέμου.

[Γαλλίας Ἐφημερίς, 8 Σεπτεμβρίου Ν.]

Ἐκ Μάλτας, 9 Ὀκτωβρίου Ν.

Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα ἡ Κωνσταντίνα, φρεγάτα Ρωσ-
σική, ἐκ Μοσθίνης, ἀπὸ τῆς ὁποίας μανθάνομεν ὅτι
μία κορβέττα Ρωσική εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκεῖθεν εἰς Μασ-
σαλίαν, διὰ νὰ μεταφέρῃ τὸν κόμπα Καποδίστριαν
εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Λόγος ἐκφωνήθη παρὰ τοῦ κυρίου Σκουρδίου, Ἰρι-
κούπη τῆς 15 Ὀκτωβρίου, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπαινηγυρίζετο
ἐν Αἰγίνῃ ἡ κατὰ τὴν ἡ τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐν Νεοκάστρῳ
ναυμαχία μεταξὺ τῶν Τουρκοαιγυπτιακῶν καὶ τῶν συμ-
μαχικῶν τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων στόλων [*].

Ἀφοῦ τὸ πολυαἰώνιον σκότος τῆς δουλείας ἐξέγραψεν
ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τῶν ἐθνῶν τὴν βασιλίσσαν ὅλων
τῶν γενεῶν, τὴν γενεάν τῶν Ἑλλήνων, ἐξάλειψε καὶ ἀπὸ
τὰ στέματα τῶν ζώντων ὡς καὶ αὐτὰ τὰ σεβαστὰ ἀρχαῖα
ὀνόματα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, ἄφησεν ὡς γνωρίσματα τῶν
τόπων τὰ στίγματα τῆς τρισευαγγέλου οὐνοκαταστάσεως, καὶ
ἐπαγευσίασε τὴν ἀλυσσομένην αὐτὴν γενεάν εἰς τὴν σκη-
νὴν τοῦ κόσμου εἰς ὄνειδος ὅλων καὶ ἐμπαιγμὸν: ὡς καὶ
αὕτη τῶν μεγαλείων τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἡ μνήμη, ἡ ὁ-
ποία ὡς ἀνέσπερον σέλας ὠδηγῶσε τὴν μεταξὺ τοῦ σκί-
του, τῆς παρούσης γενεᾶς πλανώμενον παρατηρητὴν εἰς τὴν
λαμπρότητα τῆς ἀτελευτήτου τῆς ἀρχαῖότητος δόξης, ὡς
καὶ αὕτη, λέγω, ἡ μνήμη ἀντὶ νὰ κινήσῃ τὸ ἔλεος καὶ τὴν
συμπόθειαν, κατέκρινεν ἀκόμη περισσοτέρως, καὶ ὅπως

() Τόσῃ ἐνλύπῳσιν ἔκαμεν, οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀ-
κρατάς, ὥστε ἡ κινή ἐναρέστησις ἐβλαβερῶς εἰς ἐφα-
νειλημμένας ἐπευφημίας καὶ χειροκροτήματα.

παρὲς διδεν εἰς τὸ ὄνειδος καὶ τὸν ἐμπαιγμὸν τῶν ἰ-
 θνῶν τοὺς δυστυχεῖς "Ελληνας, τοὺς ὁποίους καὶ ἡ ἀνω-
 τέρης τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως τύχη ἐστέρησε τὴν πατρι-
 κὴν κληρονομίαν τῆς εὐδαιμονίας καὶ δόξης, καὶ ὁ σιδηροῦς
 δεσποτισμὸς ἔπασχε νὰ ἐξομοιώσῃ μὲ τὸ κτήριον· ἐλο-
 γίσαντες τρεῖς οἱ "Ελληνες εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν,
 κατὰ τὸν προφήτην, ὡς ἀγέεῖα ὁ στράκινα, ἔργα
 χειρῶν κεραμέως· ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβό-
 λην τὸ εἶδος αὐτῶν, οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν
 ταῖς ἐξόδοις· ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ
 ὀστέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγεννήθησαν
 ὡς ἐρξύλον· κατήντησεν ὁ ἄθλιος "Ελλην, ὁ ἀν-
 θρωπὸς τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς, ὁ ὁποῖος καταβαίνων
 ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ ἔπεσεν εἰς ληστὰς, ἐγυ-
 μνήθη, ἐπληρώθη, ἔμεινεν εἰς τὸν δρόμον ἡμιθανής, τὸν
 ἐγκατέλειπε καὶ ὁ ἱερεὺς ὅπου τὸν ἀπέντησε, τὸν ἐγκα-
 τέλειπε καὶ ὁ Λεβίτης ὅπου ἦλθε καὶ τὸν εἶδε· καταφυγὴν
 ὁ δυστυχὴς "Ελλην πύπτωτε δὲν εἶχε, κίμριαν ἴασιν
 δὲν εὗρισκεν εἰς τὰς πληγὰς τοῦ· παυτοῦ ἄλλου τὰ χεῖρά
 τοῦ καὶ τὰ χεῖλη τοῦ ἀλυσσοδεμένα, ἐλύοντο κάποτε ἐν
 τῷ τοῦ ναοῦ ἀπὸ τὰ δεσμὰ ἐπισήμως, μάλιστα καὶ ἦν
 ὡραν ἀνοιγὼν ὁ ἐκκλησιαστικὸς χρόνος, κατ' αὐτὴν, λέγω,
 τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰουδαίας, ἐμβαίνειν εἰς τὸν ναὸν φαίδρο, καὶ
 παιγνυρίζων ὁ "Ελλην, ἐλάμβανε τὴν λύραν τοῦ πνεύματος,
 καὶ προσομιᾶζων τοὺς ἐτησίους ὕμνους τοῦ ἔφαλλε μεγαλο-
 φώνως· "Ὡς τῶν Ἑβραίων τὰ κᾶλα ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτὲ ἀ-
 νειώσαντων ὄντως σοὶ τῷ πάντων δεσποτῇ ἡξίως κα-
 νιστρῶδη, οὕτω καὶ νῦν τὰ ὀστᾶ διασκόρπισον
 τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων ἀγαθῶν ψαλ-
 μικῶς παρὰ τὸν ἄδην Χριστέ.

Τοιοῦτοτρόπως ἐπασηγεροῦσε τὰς Δελφίνας τοῦ, αὐτὸ
 πᾶσι δὲν ἔχουν εἰς τὰς ἐλευθέρους πληγὰς τοῦ· τὸν ἐγκατέλειψε,
 καθὼς εἶπα, καὶ ὁ ἱερεὺς, τὸν ἐγκατέλειψε καὶ ὁ Λεβίτης.

Ποτὲ ἡ πολιτικὴ τοῦ κόσμου δὲν ἔπαθε τέσας μεταβολάς,
 ὅσας ἔπαθεν εἰς τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς· κατεστρά-
 φθησαν τὰ ἀπὸ αἰώνων εἰς Εὐρώπῃν καθεστῶτα, ἐλύθησαν δε-
 μοί τῆς κοινωνίας, δημοκρατίαι μετέπεσαν εἰς μοναρχίας, καὶ
 μοναρχίαι εἰς δημοκρατίας, καὶ τὰ ὅποια ἐτρόμαξε καὶ γῆ
 καὶ θάλασσα ἐξ ἐλοκλήρου κατηργήθησαν, ἔθνη νέα ἀνηγε-
 ρήσαν, πολυαἰῶνι βασιλικαὶ γενεαὶ ἔπεσαν ἐν ἀκαρεῖ
 ἀπὸ τοὺς θρόνους τῶν πτώμα ἱερέων, ἀγενεῖς καὶ ἰδι-
 οὐραῖαι τὰ συντηγμένα σκῆπτρά των, ὅλον σχεδὸν
 τὸ πρόσωπον τῆς Εὐρώπης ἠλλοιώθη, μόνος ὁ θρόνος
 αὐτοῦ ὑποπόδιον τοῦ ὁποῖου ἔτυχεν νὰ πέσῃ ὁ "Ελλην,
 ἀβλαβὴς καὶ ἀκλόνητος διεφυλάχθη εἰς τὸ μέσον τῶν ἐ-
 πιστῶν τούτων μεταβολῶν, ἂν καὶ εἶχε πλησίον τοὺς π-
 λῆτας τῶν, ὥστε ὁ "Ελλην πάντοτε εἰς τὰ δεσμὰ, πάντοτε
 εἰς τὰς Δελφίνας· κανεὶς δὲν ἐσέδετο εἰς αὐτὸν τὰ σκιάς
 τοῦ ἀθανάτου προπατόρων τοῦ διὰ νὰ τὸν δώσῃ χεῖρα βο-
 θήας, κανεὶς δὲν συνέπατχε μὲ τὴν ἀνάξια πάσχουσαν
 τὴν Ἑλλάδα ἀνθρωπότητα, κανεὶς δὲν ἐθυμείτο οἰ-
 κτῆρ τὴν Ἑλλήν ἦτον καὶ αὐτὸς χριστιανός· τὸν ἐγκατέλειπε καὶ
 ὁ ἱερεὺς, τὸν ἐγκατέλειπε καὶ ὁ Λεβίτης· ἡ φωνὴ μόνη τῆς
 πίστεως καταβαίνουσα ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ ἤχουσε
 ἡμεῖς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ, καὶ τὸν ἔφερε τὰ εὐαγγέλια
 τοῦ μέλλοντος, καὶ μόνος ὁ θεόπεμπτος ἐκείνος τῆς πί-

στεως ἡχὺς ἀπεκατέστανε φρονητὸν τὸν τραχὺν ἡχὺν τῶν
 ἀλύσων του· τῶντι ὅταν προσευχόμενος ὁ πιστὸς "Ελλην ἔ-
 ψαλλεν εἰς τὸν ἑσπερινόν· Ἐκ βαθέων ἐκ ἐκράξά σοι
 κύριε, κύριε εἰς ἀκουσον τῆς φωνῆς μου,
 ἤκουεν εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας τοῦ τὰ θεόπνευστα τοῦτα
 λόγια· "Μὴ φοβοῦ ὁ παῖς μου, ἐγὼ ἐπιβλέψω
 ἐπὶ τὸν ὀνειδισμόν σου, ἐγὼ ἀντιλήψομαι
 σου, ἐγὼ λυτρώσω σε ἐκ χειρὸς ἀλλοτρίας
 τῇ κραταιᾷ μου χειρὶ, καὶ τῷ βραχίονί
 μου τῷ ὑψηλῷ.

Ἦλθε τέλος πάντων τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, καθ' ὃν
 ἐνευθεν ὁ θεὸς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀδυνάτου "Ελληνος
 νὰ ἀποτινάξῃ, ἀγωνιζόμενος, τὸν ὀνειδισμόν του· χωρὶς
 χαλκίνην περικεφαλαίαν, χωρὶς μανδύαν καὶ ῥομφαίαν
 καταβαίνει εἰς τὴν πάλιν, καὶ παρυσιάζεται ὡς τὸ παι-
 δίον τοῦ Ἰεσαὶ ἔμπροσθεν εἰς τὸν γίγαντα Γολιάθ· χαλ-
 κισκέπαστος ὅλῃς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως οὐνύχων ὁ ἀντίπαλός
 τοῦ ἀγαθὸς τὸν ἐπρόσκαλεῖτο νὰ πλησιάσῃ διὰ νὰ δώσῃ
 τὰ κρέατά του εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ κτήνη
 τῆς γῆς· ὁ "Ελλην, ὡς τὸ παιδάριον ὁ Δαυὶδ, δὲν κα-
 τετρώμαξεν εἰς τὴν καταποληκτικὴν αὐτὴν τοῦ ἀντιπάλου
 τοῦ θείου, οὐτ' ἐδειλίασεν εἰς τοὺς ἐξολοθρευτικούς του λό-
 γους· πιστὸς εἰς τὸν θεόν του ἤκουσεν εἰς τὰ βάθη τῆς
 καρδίας τοῦ τὴν φωνὴν ὅπου ἤκουσε καὶ ὁ Δαυὶδ λέγον-
 σαν, πορεύου, καὶ ὁ κύριος ἔσται μετὰ σοῦ·
 ἦλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως,
 "σὺ ἔρχεται, εἶπεν εἰς τὸν ἀντίπαλόν του, ὑπεμήφανε
 "ἀλλόθυλε, ἐναντίον μου μὲ ῥομφαίαν, μὲ δόρυ, καὶ μὲ
 "ἀντίδα, καὶ ἐγὼ τρέχω ἐναντίον σου ἐν ὀνόματι κυ-
 "ρίου Σαβαώθ, μάθε ὅτι εἰς τὴν φούκταν μου δὲ σὲ παρα-
 "δώσει σήμερον ὁ κύριος, ἐγὼ δὲ σὲ σκοτώσω, ἐγὼ θὰ
 "σεῖ κόψω τὴν κεφαλὴν, δὲ δώσω τὰ ἀπομεινάρια σου
 "καὶ τὰ ἀπομεινάρια τοῦ στρατοπέδου τῶν ἀλλοφύλων
 "τὴν σήμερον εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θη-
 "ρία τῆς γῆς, ὅλη ἡ γῆ δὲ γνωρίσει εἰς τεῦτόν μας τὸν
 "ἀνέον ἀγῶνα τοῦ ἐσταυρωμένου μου τὴν δύναμιν, καὶ
 "ὅλος ὁ κόσμος δὲ μάθει, ὅτι χωρὶς ῥομφαίαν καὶ χα-
 "ρίς ἰού με ἔσωσεν ὁ ἐσταυρωμένος μου κύριος, ἐπει-
 "δὴ ὁ πόλεμός μου εἶναι πόλεμος κυρίου.

Τόσον μεγάλας ἐλπίδας συνέλαβεν ὁ "Ελλην, καὶ τό-
 ση ἦτον ἡ πρὸς τὸν ὑψιστον πεποιθήσις του! αἱ ἐλπίδες
 τοῦ ὅσον μεγάλαι καὶ ἀνῆσαν δὲν ἐψεύσθησαν διόλου ὡς
 στερωμέναι εἰς τὴν πέτραν τῆς πίστεως του.

Ἀπαρηχθεὶς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐσῆκωσεν εἰς τοὺς ὦμους
 τοῦ τὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου καὶ, εἰς ἑκπληξίν ὅλων
 τῶν ἐθνῶν καὶ μνημότυπον ὅλων τῶν αἰώνων, τὸν ἔστη-
 σε μὲ τὰ ἀδύνατά του χεῖρα εἰς τὰς κορυφὰς τῶν
 μινωρέων, τοὺς ὁποίους ἀσεδὲς χεῖρ ἐστήλωσεν εἰς
 τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας τὰ ἔργετια, ὑπερεδόξασε τὸ ὀ-
 νομα τοῦ κατὰ τὰς μάχας τοῦ Βαλτεζού, τῆς Τρι-
 πολιτζᾶς, τῶν Δρβενάκιων, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Μα-
 κρινόρους, τῶν Βασιλικῶν, τῆς Ἀμυλᾶς, τοῦ Καρ-
 πενητίου· Ἡ καρτερὰ ψυχὴ τοῦ ἀποθέωσε τὸ Μεσο-
 λόγγι, τὴν ἐποχὴν τοῦ ὁποῖου ὁ 10' αἰὼν, τὸν ὁποῖον
 τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξιππάσῃ, ἔγραψεν εἰς τὴν ἱστο-
 ρίαν τῶν ἡμιθέων τοῦ παλαιοῦ κόσμου· ἰδεν ὁ κόσμος εἰς

ἐπταετὲς τοῦτο διάστημα ὅ,τι δὲν ἀνέγνωσεν ἄλλοτε εἰς τὴν ἱστορίαν: ἴδε καταπληκτικὰ καὶ πολυάριθμα εἰς τὴν φρούρια τοῦ δεσποτισμοῦ ὑπερήφανα νὰ καταπα-
τῶν καὶ τοὺς ἀγρίους ἀνέμους καὶ τὴν πολυκύμαντον θάλασσαν, καὶ φορτωμένα βαρείας ἀλύτους χαλκευμέ-
να διὰ τὸν ἀπειθῆ λαιμὸν τοῦ Ἑλλήνος, νὰ ἐκπλέουν πάλαις τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ νὰ φαίνεται ὅτι συμ-
πεί με αὐτὰ καὶ ἡ νίκη παρακολουθουμένη ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἔξαφνα ὀλίγα ἀσήμαντα σκαφιδία σταυ-
ροῦ νὰ παρουσιάζονται ὡς κώνωπες πρὸς λέοντας, καὶ ὅλα νὰ τὰ τρέπουν εἰς φυγὴν κατησχυμένα, καὶ ἄλλα γιγνόμενα φλόγες νὰ τὰ πνίγουν εἰς τὰ ρεύματα τῆς μι-
κρῆς φλογόστων, καὶ αἱ βρονταὶ, καὶ αἱ ἀστραπαὶ, καὶ οἱ καπνοὶ, καὶ τὰ θαλασσοσκορπισμένα πτώματα καὶ ἀπομεινάρια τῶν φλογιζομένων αὐτῶν τρομακτικῶν φρου-
ρίων, διεσπαρμένα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας, νὰ λέγουν ὡς πολύφυγγοι σάλπιγγες τὸν ἄφευκτον καὶ τα-
χὺν συντριμμὸν τοῦ σαθρωμένου τῶν Ὀσμανλίδων πολι-
τικῶν κολοσσοῦ.

Ἰδε τότε ὁ ἐξευγενισμένος ἄνθρωπος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ὅτι παράγεται ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἓνας νέος κόσμος, ἤκουσεν ὁ Θεοσεβὴς χριστιανὸς τῶν δύο ἡμισφαιρίων εἰς τὰς εἰρήναι τῆς ψυχῆς του ὅτι ὁ ἐν τριᾷδι Θεὸς δοξολογεῖται μεγάλη φωνῇ εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰς ἀγορὰς τοῦ Ναυπλίου, ὅτι κώδονες ἱεροὶ κρε-
μῶνται εἰς τὰς κορυφὰς τῶν μινυρέδων, ὅτι τὸ σημεί-
ον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὑψόγεται περίελεπτον εἰς τὰς ἐπαλξεις τοῦ Παλαμηδίου: μανθάνουν οἱ φιλάνθρωποι ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς Ἑλλάδος λύεται ἀπὸ τὰ ἀπάνθρωπα δι-
σμάτου, καὶ εὐθὺς δῆματα, ἄμβονες, θέατρα, καθέδραι, ὅλα χαιρετοῦν τὴν νέαν δημοκρατίαν, ὅλα ἐορτάζουν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ σημείου ὅπου ἦνωσε τὴν γῆν μετὰ τὸν οὐ-
ρανόν, ὅλα χαιρετοῦν τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀνθρωπότητα: βιβλιοθήκαι ὁλόκληροι γράφονται ὑπὲρ τοῦ Ἑλλήνος, αἱ ἐφημερίδες ὅλου τοῦ κόσμου γίνονται ἐφημερίδες τῆς Ἑλλάδος, ἡ κοινὴ δοξασία ἐξοπλίζει τὸν Ἑλληνα μετὰ τὴν ἀκαταμάχητόν της πανοπλίαν, καὶ κατατυντρίβει ὅσα θέλη ἐπιχειρῆται νὰ ῥίψῃ ἐναντί-
ῳ τοῦ ὁ χριστιανέσχημος Ἰσλαμισμοῦ: ἐφρίαξεν ὁ ἀντί-
παλος τοῦ Ἑλλήνος βλέπων τὸν φιλελληνισμόν ἀφ' ὅπου νὰ προκύπτῃ ἀπὸ τὰ παλαιὰ τῶν μεγιστάνων τῆς Εὐ-
ρώπης, καὶ ὅλος λαμπρότητα ἡγεμονικῆς εὐνοίας ἐνδυ-
μένος, νὰ ἐμβαιῇ νη φαιδρὸς καὶ πλήρης ἐλπίδων, καὶ εἰς αὐτὴν τοῦ γεωργοῦ τὴν καλύβαν: ἐφρύαξεν ὅταν ἔμαθεν ὅτι παντοῦ συνιστῶνται ἐταιρεῖαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων συγ-
κροτούμεναι ἀπὸ μέλη μεταξὺ τῶν ἐνδοξοτέρων ἀνδρῶν κάθε ἔθνους, ὅτι αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἑλβετίας, Γερμα-
νίας, Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ολλάνδης, Ἀμερικῆς, πά-
σης ἐπισκοπῆς χριστιανῶν, δέονται μεγαλοφάνως ὑπὲρ ἐνισχύσεως, κράτους, νίκης τῶν ὑπὲρ πίστεως ἀγωνι-
ζομένων Ἑλλήνων, ὅτι γυναῖκες τῆς πρώτης τάξεως πε-
ριφέρονται εἰς πόλεις καὶ χωρία ὑπὲρ Ἑλλήνων, ὅτι ὁ πτωχὸς ἐργάτης ἐπιστρέφει τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ, μοιράζει τὸ ἡμερομίσθιον του μεταξὺ τῶν πεινῶντων τέκνων του καὶ τοῦ μαχομένου Ἑλλήνος, ὅτι τέλος παί-

των, [πράγμα ὅσον δυσπίστευτον, τόσο ἀληθές,] καὶ τὰ τέκνα τῶν σταυρωτῶν τοῦ κυρίου μας, καὶ αὐτὰ λαμ-
βάνουν εἶκτον εἰς τὰ δεῖα τῶν πιστευόντων εἰς τὸν ἐσταυ-
ρωμένον, καὶ τοῦ ἐξοπλίζουν καὶ αὐτὰ τὸ χεῖρ κατὰ τοῦ τυράννου τοῦ.....

Τοιαυτῶς ἔβρεχεν ἡ φιλανθρωπία καὶ ὁ φιλελλι-
νισμὸς ἀπὸ καρδίαν εἰς καρδίαν καὶ ἐνίσχυον τὸν ἀ-
γωνιζόμενον Ἑλληνα.

Ἀλλ' ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ἦτο ἡ καρτερία τοῦ Ἑλ-
λήνος, ὅσον διάπυρος καὶ ἂν ἦτο ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ φιλέλληρος, ἡ Ἑλλὰς τρέχουσα τὸν αἵματοπταγὴν τοῦτον καὶ ἐξολοθρευτικὸν ἀγῶνα, εἶχεν ἄφευκτον χρεῖαν, εἰς κα-
τόρθωσιν τῶν μεγάλων σκυπῶν της, ἰσχυροτέρας ὑπερα-
σπίσεως, εἶχε χρεῖαν τῆς ἐπισκέψεως ἐκείνων εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὀπλοῶν ὁ κύριος τῶν κυρίων ἔθεσε τὰς τύχας τοῦ κόσμου, καὶ χρεῖαν μάλιστα ταχείαν διὰ τὰς συμπεσοῦ-
σας περιστάσεις. Ἐξ αἰτίας τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου καὶ παμπάγου πολέμου συνωμωθήθησαν μετὰ τοὺς ἀγροὺς αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς πολεμοῦσης Ἑλλάδος, καὶ κατ' ἐξουχίαν τῆς ὅσον πολυιδύξου, ἴσων καὶ πολυδακρύ-
του Ρούμελης, ἡ ὁποία περιμένει σήμερον καὶ αὐτὴ ἀπὸ τοὺς δικαίους κριτὰς τὴν ἀνεσιν τῶν δεινῶν της, καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν τορμακτικῶν θυσιῶν της: χέρσος καὶ ἄκαν-
θα ὅλη ἡ γῆ της, χωραὶ καὶ χωρία της τὰ σκα-
τεῖν αὐτὰ, αἱ σχιτμαὶ τῶν πετρῶν, αἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, καὶ οἱ φάραγκες τῶν ὀρέων, ἀπορία παντοῦ σιτῆρος καὶ σκότους καὶ θλίψεως: εἰς τοιαύτην ἐρημώτεως τῆς Ρούμε-
λης θέαν δὲν ἡμπορεῖ ὅποιος ἔχει ἀνθρώπινα σπάγγα πα-
ρὰ νὰ θρηνήσῃ ὡς ὁ Ἰερεμίας λέγων, „ Τίς δώσει κεφαλὴν ὑμῶν ὕδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων, καὶ „ κλαύσομαι τὸν λαὸν τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός! „

Ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος τὰ βλέμματα τῶν ὑψηλῶν Δυνάμεων ἐπροσηλώθησαν ὅλως δι' ὅλου εἰς τὸ μέγα τοῦτο δράμα, καὶ ἀτενῶς ἐθεωροῦσαν τὰς σκι-
νάς, ὅσαι μετὰ χιλιάδας χρόνων ἐπαρουσιάζοντο εἰς τῆς κλασικῆς γῆς τὸ παράδοξον τοῦτο θέατρον: ἐδί-
σταζαν κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνος: πα-
ρόμια μετὰ τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα συμβάντα εἶχαν συγ-
χρόνως ὑπ' ὅψιν: ἂν καὶ ἄλλης οὕτως φύσεως καὶ πολ-
λὰ διαφορετικοῦ χαρακτῆρος, ὅμως συμπτώσεις και-
ρῶν καὶ περιστάσεων συγχέονται τὰς φύσεις καὶ τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἐπαναστάσεων, παρεμόχρουν καὶ τοὺς σκοποὺς, παρεξηγοῦσαν καὶ τὰ αἷτια: Ὁ Ἑλλη-
νὸς πληγὰς, ὅλος ἡάκρου, καὶ μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἐ-
σταυρωμένου εἰς τὸ στόμα, καὶ τὴν αἵμοπταγὴν ῥομ-
φαίαν εἰς τὴν δεξιάν, συνωδεύετο ἀπὸ ὅλον τὸν πᾶ-
νισμὸν κόσμον εἰς τὰς ὑψηλὰς αὐλὰς, καὶ ἐπα-
κουμωδισμένο: εἰς τὸν στιβαρὸν βραχίονα τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἐσύντριψε τὰ ἱερὰ δεσμά, ἐπὶ ἀλυτοῦ δέναν τὸν ἠθικὸν καὶ πολιτικὸν ἄνθρωπον, ἐκά-
λεσε πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ εἶναι ἓνα νέον κόσμον (*).

καὶ καθήμενος ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς ἐφαίνετο ὡς (*). Σημ. Φράσις τοῦ ἀειμνήστου Κάνιγκος εἰς τὸν περὶ Πορτογαλλίας λόγον.

τι ἔλεγεν εἰς τοὺς λαοὺς τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ὁ εἰς αὐτὸν λέγων τοῦτον ἔλεγον ἐπακουσμένοις ὁ Ἕλλην, ἔτρεχεν εἰς τὰ ταμεῖα τῆς ἡγεμονικῆς συμπαθείας, καὶ ἐπειρολογούμενος ἔλεγεν ὁ ἀνοίξατέ με τὴν θύραν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας, εἶμαι καὶ ἐγὼ ἀνθρώπος, εἶμαι καὶ ἐγὼ χριστιανός, ἐκεῖνοι ὅπου ἐγέννησάν ἐμέ, ἐγέννησαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν, ἡ γλῶσσά μου ἐκήρυξε τὸ βιβλίον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς χάριτος. Μὴ σὰς παροργίσῃ ἐναντίον μου ἡ αἰμοσταγὴς ῥομφαία, τὴν ὁποίαν βλέπετε ὅτι κρατῶ εἰς τὴν δεξιάν μου. Τί νὰ κάμω; ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τὸ ἄδην ἤγχισε: ἔδραξα εἰς τὸ χέρι μου τὸ ἐξολοθρευτικὸν τοῦτο σπαθί, ἐπειδὴ προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον, ἐπειδὴ ἐγεννήθην ἀβουήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ἐπειδὴ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμενος ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κατεύχοντο εἰς τοὺς τοὺς ἐλεεινούς τοῦ Ἕλληνοῦ λόγους αἱ εὐσυνάβηται καρδιαὶ τῶν ἡγεμόνων, ἀλλὰ ἀνάγκη ἦτον νὰ σταθῇ ἀκίμη ὁ δυστυχὴς Ἕλλην ἐκτὸς τοῦ ναοῦ τῆς ἡγεμονικῆς συμπαθείας. Θεωρούμενος, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀγῶνός του ὡς ἐξήλος, εἶχε χρεῖαν πρῶτον καθαγισμῶν· ἀλλ' ἐν ᾧ καθαγνίζετο, ἀναγεννώμενος εἰς τὸ λουτρόν τοῦ αἱματός του καὶ τῶν δακρύων τοῦ, καὶ δίδων τὰς πλέου ψηλαφῆτας ἀπαδείξεις τῆς ἀγιότητος καὶ ἀγιότητος τοῦ ἀγῶνός του; αἱ κραταὶ δυνάμεις ἐβουλεύοντο τὴν σωτηρίαν τοῦ Φ. Κανθρωπία καὶ φιλοχριστιανισμός, καθήκοντα τοῦ ὑπ' αὐτὰς λαῶν καὶ θυμφορῶντα πολιτικῆς ὑψηλοτέρας. Ἀπὸ τὴν τετρημένην πρῶθεν εἰς τὰς βούλας τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων: Ἡ πίστις καὶ ἡ πατρίς, ἰχώριστα ὡς ἀδελφαί, καὶ ἐνδεδυμέναι τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας, ἀπεσπασθῆσαν διὰ παντός κατὰ τὴν 24 Ἰουν. (6 Ἰουλ.) διὰ τῶν κραταιῶν βασιλείων ὡς τέκνα τοῦ φωτός ἀπὸ τῶν πατέρων τοῦ σκότους. Ἀλλὰ δὲν ἔφθανε τοῦτο, ἡμεῖς ἦτον καὶ νὰ παραπτεμῶμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ πεμπῆς καὶ δυνάμεως, διὰ νὰ μένουν διὰ παντός ἔτρωτοι ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς εὐφροσύνης: χρεῖα ἦτον τὸ βιβλίον τοῦ νόμου ὑπαγόμενον ἀπὸ τῶν ἰδίων Ἑλλήνων τὰς χεῖρας, καὶ καθιερωμένον ἀπὸ τῆς συνθήκης, νὰ ἀσφαλίσθῃ ὑπὸ τὴν κραταίαν τῶν δυνάμεων αἰγίδα, διὰ νὰ διαμείνῃ, ἀνεπηρέαστον ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ὑπερίτης ἀρχῆς τῆς ἀναγεννημένης Ἑλλάδος.

Δὲν ἠμπορεῖ καθεὶς νὰ ἐκτιμῇ ὅσον πρέπει τὴν ἔξιν αὐτῆς τῆς ἡγεμονικῆς πράξεως, ἂν δὲν μετρήσῃ καλά καλά, ὅσας δυσκολίας ἐπαγούσαζε. Δεσμός μετὰ τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων καθιέρωσεν εἰς τὴν Βιέννην συνθήκην τὸ ἀριεπάρεστον τῶν καθεστώτων τῶν πολιτικῶν κόσμων, καὶ ἐδῶ ἐπρόκειτο λόγος καθιερώσεως πολιτικῆς ἀνατρέψεως, ἂν καὶ ἱερὰς καὶ δικαίας: ἐπίσημον ἐγγραφόντων Δυνάμεων κατέκρινεν εἰς Βερρὶν τὴν ἀγῶνά μας, καὶ ἐδῶ ἑσώπτεται κάλαμος εἰς τὰς ἀνὰ ἡμέρας ὑπεράσπισιν τοῦ ἀγῶνός μας: συμφέροντα τῶν λαῶν ἀντικείμενα πρὸς ἀλλήλα τείνουν εἰς ἓνα καὶ αὐτὸν σκοπὸν εἰς τὴν παρῶσαν περίστασιν: Κρά-

σθῆσαν ἅπ' αἰῶνος ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς, διάζεται ἀπὸ τοὺς ἰδίους βασιλεῖς, νὰ τὰ ἀπαρηθῇ, φρούρια νὰ παραιτήσῃ πάντῃ ἐναντίον τῶν ἀρκευλικῶν τοῦ ἐρωμανικοῦ κράτους ἀρχῶν: γῆν κατεχόμενην ἀπὸ τὰ στρατοπέδα τοῦ νὰ παραχωρήσῃ, ὁ στόλος τοῦ εἰς Ἑλληνικὸν τόπον νὰ μὴ προσβάλῃ, τὰ πλήθη τοῦ ὅθεν ἦλθαν νὰ ἐπιστρέψουν: ἡ Ἑλλὰς νὰ μείνῃ Ἑλλὰς. Ταῦτα καὶ τὰ τειαυτὰ ὅποιος Δελήσει καλά καλά νὰ μετρήσῃ, ἐκεῖνος μόνον ἠρωρεῖ καὶ ὅσον πρέπει νὰ ἐκτιμῇ τὴν ὀξίαν αὐτῆς τῆς ὑψηλῆς πράξεως.

Πόσῃ δόξαν, πόσον κλέος περιχύνει εἰς τὴν ἡγεμονικὴν αὐτὴν πράξιν τὸ μέγα συμβῆναι τοῦ Νεοκάστρου! με πόσῃ εὐγνωμοσύνῃ αἰχμαλωτίζει τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων ὁ ἕξῃλος τῶν ἀετιμῶντος ἀγωνισθέντων Εὐρωπαίων! [*]

Ἀπερρίψεν ὁ δυνάστης τοῦ Βυζαντίου τὰς προλάσεις τῶν εἰρηνοποιῶν Δυνάμεων, κατεβρόντησε τοὺς φουβερισμούς των καὶ ἐπαρημένους εἰς τὸ πολυάριθμον τῶν ναυτικῶν του δυνάμεων καὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ τοῦ Σατράπου, Δέλει νὰ σχίσῃ τὴν εἰρηνοποιάν τῆς 24 Ἰουν. (6 τοῦ Ἰουλ.) Συνθήκην· οὔτε θάβει ποσῶς εἰς τὸν νεῦν τοῦ ὅτι ἐλίγα πλοῖα μίαν τῶν εἰς τὴν συνθήκην Δυνάμεων ἐδίασαν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ τὴν δίδον τῶν Δαρδανελίων, καὶ παρυσιασθέντα ἐμπροσθεν τοῦ πηλατίου τοῦ ἑκαύσαν τὸν ἐκεῖ παρευσεθέντα στόλον του, καὶ ἐκλίνησαν τὸν θρόνον του, οὔτε ἐνθυμεῖται πονηλῶς ὅτι ὅλος ὁ ὀγκῶδης τοῦ στόλου κατεστράφη ἕως εἰς τὸν Ἰεσμέν ἀπὸ δυνάμιν ἐπίσης συμμετόχην καὶ αὐτῇ τῆς αὐτῆς Συνθήκης. Ἀφρον καὶ μακρόθυμος, Δέλει νὰ στήσῃ τὴν Δέκησιν τοῦ ὑπεράνω τῆς Δελησεῶς των, μεταχειριζόμενος ὄργανον τὸν ἀφρονέστερόν του καὶ μακρότερον ἢ τὸν Σατράπου τῆς Αἰγύπτου: ἀλλ' ἡ δικαία ὁργὴ τῶν ἀητήτων Εὐρωπαίων στόλων ἄσπραψε καὶ ἐβρόντησε κατὰ τῆς ἀπειθεῖς κεφαλῆς καὶ τῶν δύο ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, τοιούτοτρόπως ἀφανίσθησαν οἱ πηλοάριθμοι στόλοι τῶν: ἠθέλε τις εἰπεῖ ὅτι ἔπεσε πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ κατεκαύσαν αὐτοὺς: ἀπὸ τοῦ ἓνα μέρους οἱ μεγάλοι καὶ πύλωτοι τοῦ Αἰγυπτίου ἀγῶνες κατεστράφησαν ὅλοι ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὅλοι τοῦ τα μεγάλα σπῆθια καὶ ὅλοι τοῦ αἱ γρήσται ἐλπίδες ἐνταφιάσθησαν διὰ πάντος εἰς τὰ νεῖα τοῦ Νεοκάστρου, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ ναυμαχία αὐτὴ δύναται νὰ εἰπῇ δεσποτικῇ τῇ φωνῇ εἰς τὸν Σουλτάνον του, ὅτι ἡ ναυμαχία ἄλλο τε τοῦ Εὐρυμέδοντος, κατόρθωμα τοῦ μεγάλου Κίμωνος, εἶπεν εἰς τοὺς προγόνους τοῦ ἰδίου τοῦτο Σουλτάνου. Μὴ μακροῖς πλοίοις ἐπὶ τάνδον πλεῖν Φασήλιδος. Πολεμικᾶς καράβια νὰ μὴν εἰσπλεύσουν πλέον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν.

Αὐτὴν τὴν ὑπερένδοξον ναυμαχίαν ἐκτιμῶσαι κατ' ἔξιν καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις μᾶς συνεκλεσαν σήμερον νὰ πανηγυρίσωμεν με θυμους καὶ δοξολογίας: ἀποδίδοντες ὅλοι χάριτας εἰς τὸν ὑψίστον ὅτι ἐπισκέψατο τὸν λαόν αὐτὸν ἐξ ἰσχυρῆς κατοικητηρίου αὐτοῦ, ὡς ἐνώσωμεν ὅλοι τὰς ἱκετηρίας φωνὰς μας εἰς αὐτὴν τὴν εἰς τοὺς ὑπερίμαχους μας Βασιλεῖς ὁρμητικῆς εὐγνωμοσύνης, καὶ ὡς ψάλλωμεν ὅλοι ὁμοθυμαδόν.

Κύριε σῶσον τοὺς Βασιλεῖς.

(*) Σημ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀντιμετωποῦται ὡς...